ଏମ୍. ଆର୍. କୁଡ଼ଭା

ବନାମ

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

ଡିସେମ୍ବର 15,2006

[ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଅପରାଧିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973:

ଧାରା 487 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 482- ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶ- ପୃଥକ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏକକାଳୀନ ଚାଲିବାକୁ ଆବେଦନ-ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଧାରା 487 ମୂଳ ମାମଲା କିମ୍ବା ଆବେଦନରେ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ, ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପୃଥକ ଆବେଦନ ବଜାୟ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା- ଏହି ମାମଲାରେ ଧାରା 482 ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ନୁହେଁ- ଦଣ୍ଡାଦେଶ- ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860- ଧାରା 120-B, 420,468,471- ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1947- ଧାରା 5(1) ।

ଆବେଦନକାରୀ, ଜଣେ ବ୍ୟାଙ୍କ ମ୍ୟାନେଜର, IPCର ଧାରା 120B/420/467/471 ସହିତ ପଠିତ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 5(1) ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ମାମଲାରେ 18 ମାସ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ମାମଲାରେ 2 ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଭୟ ମାମଲାରେ ତାଙ୍କର ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପରାଧିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973 ର ଧାରା 482/487 କୁହାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ ମାମଲାରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ଚାଲିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉ । ଉକ୍ତ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା :1.1. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଅପରାଧିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973ର ଧାରା 427 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ମୂଳ ମାମଲାରେ କିମ୍ବା ଆବେଦନରେ ଆହ୍ଵାନ କରାଯାଇନଥିଲା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ପୃଥକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏପରି ଏକ ଆବେଦନ ବଜାୟ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରକାରର ଏକ ମାମଲାରେ ନିଜର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିନଥିଲେ, କାରଣ ଆବେଦନରେ ରାୟ ଦେବା ସମୟରେ ସେ ଏପରି ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିନଥିଲେ । ତେଣୁ, ସଂହିତାର ଧାରା 482 ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ନଥିଲା କାରଣ ବିଚାରଣ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ରାୟ ଦେବା ସମୟରେ ସୂଚାଇ ନଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏକକାଳୀନ ଚାଲିବ କିମ୍ବା ଧାରା 427 ଆକର୍ଷିତ ହେବ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଏକ ପୃଥକ ଏବଂ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ ।

ମହମ୍ମଦ. ଅଖତର ହୁସେନ୍ ଓରଫ୍ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅହମ୍ମଦ ଭାଟି ବନାମ ସହକାରୀ କଷ୍ଟମ୍ କଲେକ୍ଟର (ପ୍ରତିରୋଧ), ଅହମ୍ମଦାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1988] 4 SCC **183, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।**

ଆମ୍ମାଭାସି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ପୋଲିସ୍ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର, ବଲ୍ଲିୟାନପୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **AIR [2000] SC 3544, ପ୍ରଭେଦ କରାଗଲା ।**

1.2. ଦୌରା ବିଚାରପତି ଅପରାଧିକ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 5/1993 ରେ ରାୟ ଏବଂ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧିକ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 9/1992 ରେ ମଧ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୌଣସି ସହାନୁଭୂତି ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1330/2006 ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3917/2005ରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦସ୍ଥିତ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 17.10.2005 ତାରିଖର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ ଭି. ବି. ଯୋଶୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏ. ଶରଣ, A.S.G. , ଅମିତ ପୱନ, ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ ଏବଂ ଡି. ଭାରତୀ ରେଡ୍ଡୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3917/2005ରେ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକାକୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 17.10.2005ତାରିଖରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି, ଯାହା ଅପରାଧିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973(ସଂକ୍ଷେପରେ "ସଂହିତା")ର ଧାରା 427ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ବ୍ୟାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ । ସେ ହାଇଦ୍ରାବାଦର ଆବିଡ ପଥରେ ଥିବା ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କର ଶାଖାରେ ମ୍ୟାନେଜର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର କାମ ଥିଲା ଋଣ ଦେବା । ଅଭିଯୋଗ ଅନୁଯାୟୀ, ଗୋଟିଏ ମାମଲାରେ ସେ କଳା ଏବଂ ଧଳା ଟେଲିଭିଜନ ପାଇଁ ଜଣେ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଋଣ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଯୋଜନାଟି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାମ ପାଇଁ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଏକ ମାମଲାରେ ସେ ଗୃହ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମିତିରୁ ଫ୍ଲାଟ୍ ପାଇବା ପାଇଁ ଋଣ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସଂସ୍ଥା (ସିବିଆଇ) ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୁଇଟି ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଥିଲା; ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଅପରାଧିକ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 9/1992 ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଅପରାଧିକ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 5/1993 । ପ୍ରଥମ ମାମଲାର ରାୟ 04.07.1997 ତାରିଖରେ C.B.I. ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏବଂ ଯାହା ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କୁ ଭାରତ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା (IPC) ର ଧାରା 120B/420,468,471 ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 5 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ କରିଥିବା ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ 18 ମାସର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା । IPCର ଧାରା 120B/420,468,471 ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 5 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣର ଜୋରିମାନା ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ 06.08.1997 ତାରିଖରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ରାୟ ଦ୍ୱାରା, CBIର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତି ଅପରାଧିକ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 5/1993 ରେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ,

1947ର ଧାରା 120B/420, 468, 471 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 5 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣର ଜୋରିମାନା ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 792/1997 ଏବଂ ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 894/1997 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ 30.12.2004 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ 20.01.2005 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ବିରୋଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 11.05.2005 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଛି । ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଅପରାଧିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 482/427 ଅନୁଯାୟୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ଉଭୟ ମାମଲାରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଏକକାଳୀନ ଚାଲିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ କାରଣରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଭି. ବି. ଯୋଶୀ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ ଯେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଉଭୟ ମାମଲାରେ ଅପରାଧର ପ୍ରକୃତି ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଏକକାଳୀନ ଚଳାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଏବଂ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ନୁହେଁ ।

ଅପରାଧିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 427 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

"427.ଅନ୍ୟ ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଦଣ୍ଡିତ ଅପରାଧୀଙ୍କ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶ- (1) ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବରୁ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଜେଲଦଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଏ,

ସେତେବେଳେ ଏପରି ଜେଲଦଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିବା କାରାଦଣ୍ଡର ସମାପ୍ତି ପରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦଣ୍ଡ ଏପରି ପୂର୍ବ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ଏକକାଳୀନ ଭାବରେ ଚାଲିବ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧାରା 122 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଜମାନତ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳତା ଯୋଗୁଁ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଛି, ସେ ଏପରି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଥିବା ସମୟରେ, ଏପରି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଜେଲଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦଣ୍ଡ ତୁରନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

(2) ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବରୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପାଇଁ କାରାଦଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦଣ୍ଡ ସେହି ପୂର୍ବ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ଏକକାଳୀନ ଭାବରେ ଚାଲିବ ।

ଅପରାଧିକ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 5/1993 ରେ ରାୟ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାରିତ କରିବା ସମୟରେ ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅପରାଧିକ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 9/1992ରେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତେବେ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୌଣସି ସହାନୁଭୂତି ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅବଧି ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ । IPCର ଧାରା 420 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା କାରାବାସ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏକକାଳୀନ ଚାଲିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରାୟ ଏକା ସମୟରେ ଉଭୟ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି କରିଥିଲେ, ଏପରି କୌଣସି ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇନଥିବା ପରି ମନେହୁଏ, କିମ୍ବା ତାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିନଥିଲା । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ

କରାଯାଇଛି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ମହମ୍ମଦ ଅଖତର ହୁସେନ୍ ଓରଫ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅହମ୍ମଦ ଭଟ୍ଟି ବନାମ ଅତିରିକ୍ତ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିକାରୀ(ପ୍ରତିରୋଧ), ଅହମ୍ମଦାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1988] 4 SCC 183 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଶ୍ରୀ ଯୋଶୀ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଏକ ପ୍ରଦତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ଅପରାଧ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତେବେ ସାଧାରଣତଃ କ୍ରମାଗତ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରିବା ଭୁଲ ହେବ । ତଥାପି, ଏହା ମତ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକକାଳୀନ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ ଏବଂ ବୈଧ ହେବ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ଯଦି ସମାନ ଅପରାଧ ଗଠନ କରୁଥିବା ତଥ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ, ତେବେ ଉକ୍ତ ନିୟମର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯାହା ଶ୍ରୀ ଯୋଶୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନର ବିପରୀତ ଅଟେ ।

ଆମ୍ମାଭାସୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ, ଭାଲ୍ଲିୟାନୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ., AIR (2000) SC 3544ରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଯୋଶୀ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭରଶୀଳ କରାଯାଇଛି । ସେଥିରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତିନିରୁ ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଚାରି-ପାଞ୍ଚଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୋଟ 28 କିମ୍ବା 35 ବର୍ଷ ଜେଲଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସଂହିତାର ଧାରା 427 ଅନୁଯାୟୀ ଉପକାର ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ 14 ବର୍ଷର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ନ୍ୟାୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ କରିବ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସଂହିତାର ଧାରା 427 ତିନୋଟି ମାମଲାରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦୁଇଟି ମାମଲାରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଚାଲିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ଅଧିକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ଏହି ପ୍ରକୃତିର ଏକ ମାମଲାରେ ଉଭୟ ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ଏକକାଳୀନ ଭାବରେ ଚାଲିବ ଏବଂ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ।

ତେବେ, ଏହି ମାମଲାରେ ସଂହିତାର ଧାରା 427ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୂଳ ମାମଲାରେ କିମ୍ବା ଆବେଦନରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇନଥିଲା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ପୃଥକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ ମତରେ ଏପରି ଏକ ଆବେଦନ ବଜାୟ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିନଥିଲା କାରଣ ଏହା ଆବେଦନରେ ରାୟ ଦେବା ସମୟରେ ଏପରି ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିନଥିଲା । ତେଣୁ, ସଂହିତାର ଧାରା 482 ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ନଥିଲା କାରଣ ବିଚାରଣ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ରାୟ ଦେବା ସମୟରେ ସୂଚାଇ ନଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏକକାଳୀନ ଚାଲିବ କିମ୍ବା ଧାରା 427 ଆକର୍ଷିତ ହେବ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପୃଥକ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିବା ହେତୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।